

Stvaranje čovjeka i utjelovljenje Krista

Ono što slika i prilika koje su dodijeljene na Adama? Slika i prilika besmrtnog Boga koji prebiva u svjetlu nedostupnu da Pavao iz Timoteju?

Stvaranje čovjeka i utjelovljenje Krista

Rođenje prvog čovjeka je naširoko koristi u znanstvene fikcije sastojak: vrijeme.

Bog je rekao: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična; i vladaju nad ribama u moru i pticama u zraku i stoku, i nad svom zemljom, a nad svakim gmizavcima što puze po zemlji. Tako je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku; sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih" (Post 1:26 -27).

Stoga moramo upitati: što slika i prilika koja se dodjeljuje za Adama? Bog je dao Adamu izričito sliku i priliku besmrtnog Boga koji prebiva u svjetlu nedostupnu da Pavao iz Timoteju "Tko ima, on jedini ima besmrtnost, prebiva u svjetlu nedostupnu; koga nitko od ljudi nije vidio, ili možete vidjeti: Njemu čast i vječna moć Amen" (1 Tim 6:16); "Sada Kralju vjekova, besmrtnom, nevidljivom, jedinom mudrom Bogu, čast i slava u vijeke vjekova. Amen" (1 Tim 1,17).

Ne!

Slika koja je dao prvi čovjek nije bio sam lik besmrtnog i nevidljivog Boga, prije nego što je dao Adamu sliku Krista koji je trebao doći na svijet. Krist je došao na svijet

muškaraca u punini vremena, a to je crvena s istom slikom koja je dao čovjeku, kada je stvorio Adama (Gal 4: 4).

Apostol Pavao Tumačiti Postanak 1, stih 26, stavio ga na ovaj način: "Ipak smrt vladala od Adama do Mojsija i nad onima koji ne sagriješiš prekršajem sličnim kao Adamov prijestup, koji je lik Onoga koji je dolaze" (Rim 5,14).

Tko bi trebao doći, odnosno da je njegova manifestacija je Isus Krist, jedinorođeni Sin koji je u početku bio u krilu Očevu i došao na svijet u punini vremena otkriti Oca na muškarce. To je vjera koja je otkrila (Gal 3,23).

Adam je stvoren na sliku onoga koji je trebao doći, a ne kao Boga koji prebiva u svjetlu nedostupnu, jer Božju imaju samo ljudi koji su se pojaviti u Krista od mrtvih "Što se mene tiče, evo ti lice pravda, ja ću biti zadovoljan kad se budim vaš obličju "(Psalam 17:15); "Tako je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku" (Gal 1,27).

Za Isusa, jedinorođeni Sin Božji došao na svijet da je neophodno da se prirodni čovjek, prvi Adam je stvoren (2 Sam 7:14; 1 Kor 15,45). Krist je morao biti dionikom krvi i mesa prvog Adama da u svemu bio sličan ljudima (Heb 2:14, 17), pa kad je stvoren Adam, bio mu je odobren na sliku Krista, koji bi trebao doći svijet, a ne sliku proslavljenog Krista.

Bog je duh, pak, prvi Adam je stvorio živa duša, sa životinjskom tijelu i tlu, tako da Adam nije u Edenu obličja nevidljivog Boga. Ono što je Adam dobio Boga u Edenu bio slika onoga koji će biti manji od anđela, čovjek Krist Isus (Hebrejima 2: 7).

Darovi Božji su neopozivi, pa ako je Bog dao Adamu u njegovu sliku bilo bi nemoguće dati Adamu prirodu darovanom. Tu će biti kao što je Adam se izvući iz njegove vlastite prirode, kao anđeli koji nisu pali desvencilharam njegove prirode (Rim 11,29).

Kao čovjek, Isus je bio u svim sudionik iste stvari ljudima: meso, krv i podložni su istim kušnjama, ipak je bio bez grijeha (Hebrejima 4:15).

Isus je po Duhu Svetom u utrobi Marije, za razliku od ostatka čovječanstva, koji je u grijehu jer udaljiti Boga od utrobe "bio sam baci na tebe iz utrobe: ti si Bog moj od majčine utrobe" (Ps 22:10) Rođeni; "Ako se bezbožnik-otuđen od utrobe: oni zalutali od rođenja, govorio laži" (Ps 58: 3).

Kad je Bog rekao: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična" (Postanak 1:26), počeo je proces izrade čovjeka poput njega, ali to je sličnost čovjek postiže samo kad je on vjeruje u Krista, jer će vjernici biti suobličeni slici Krista "za one koji predviđa da on predodredio da budu suobličeni slici Sina njegova, kako bi on mogao biti prvorođenac među mnogom braćom" (Rim 8:29).

To je zbog sličnosti koje će se dati za ljude koji Isus je rekao: "Moj je otac sve do sada radi pa i ja radim" (Ivan 5,17), iako je Bog počinu od svega djela na sedmi dan (Postanak 2: 3).

I Bog odmarao sedmi dan u odnosu na djela ove zgrade, ali s obzirom na buduće robe, odnosno, novo stvorenje koje nije od ovoga svijeta, ovaj model, Otac i Sin i dalje raditi "Ali Krist je došao, Veliki svećenik budućih dobara, po većem i savršenom šator, nije napravio s rukama, koji je, ne ove zgrade" (Heb 9:11); "I ova riječ, Još jednom, signifieth uklanjanje tih stvari, kao što je napravio stvari, tako da su svojstva ostaju" (Hebrejima 12:27).

Zato prorok Izaija prorekao: "Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju, a neće biti ni spomena o bivšim stvari, niti će vam na um" (Izaija 65,17, Izaija 66:22, Otkrivenje 21: 1), a mi moramo čekati "Ipak smo, po obećanju njegovu, tražiti nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost" (2. Petrova 3:13).

To je kroz crkvu da Bog stvara čovjeka po njegovu sliku. Hvaljen Isus je izričita slika nevidljivoga Boga (Heb 1: 3), a oni koji vjeruju generiraju opet poput njega, tako da kao Bog "Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne izlazi očitova što ćemo biti, ali znamo da kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest" (1 Iv 3: 2).

Isto tako, ne možemo vidjeti da je sve podložno Kristu, tako da nije jasno kako smo se, jedno je sigurno, baš kao što smo nosili sliku životinja i zemlje, što će donijeti otisak od duhovnog, obličja Isusa Krista (Hebrejima slavili 2: 8; 2 Kor 15:48 -49).

Baš kao što su oni koji vjeruju u Krista pokopan obličja njegove smrti, kada su stradanja pojaviti novo stvorenje, čekajući da se obuče u neraspadljivost, kao zemaljski šator dalje razbija (2 Korinćanima 5: 1 -4).

No, kada je raspadljivo obuče u objektu koji je s neba, mi ćemo biti poput proslavljenog Krista, i Kristu, prvorođenac od mnogih braća Boga poput njega "koji je odsjaj Slave i otisak njegove osobe, i sve podržava riječju svoje snage, kada je imao tako očisti grijeh, sjede zdesna Veličanstvu u visinama" (Hebrejima 1: 3).

Za dovođenje mnogo djece kako bi slavu Bogu bilo potrebno da Božja riječ je došao na svijet muškaraca sudionik svega stvorenog (Heb 2,10).

Da bismo razumjeli odnos između Kristova rođenja i stvaranja Adama, čitatelj mora uzeti u obzir da je Isus, Riječ Božja je već postojećih. Riječ Božja je veći od vremena prostora, te je u početku Riječ će biti uvedena u svijet stvorio sve stvari, uključujući i čovjeka od praha zemaljskog sa svojim rukama i puhnuo u nosnice dah života. On je Adam slika koja se manifestira kada teofanicamente u Edenu.

"Teofanija" je teološki termin koji se koristi za opisivanje Boga u Bibliji da su opipljiviji ljudskih osjetila.

Bog je rekao: "Načinimo čovjeka na svoju sliku i priliku" (Postanak 01:26), a onda vječna Riječ je stvorio čovjeka na svoju sliku. Kako? Vječna Riječ, otisak nevidljivoga Boga koji je stvorio sve stvari, uzeo glinu prašine s tla i stvorio čovjeka kao slike koje je on sam bi došao na svijet (Post 1,27; Ef 3: 9; Hebrejima 1 : 3 Heb 1:10 -12).

Zato apostol Pavao je rekao da je Adam bio slika onoga koji će doći, kao što je sličnost onoga koji je ustao iz mrtvih je ekskluzivni baština tijela članova Krista.

Za prorokovao o uskrsnuću Isusa, kralj David ističe da je čovjek Krist biti zadovoljni kada Božju ustati od mrtvih, baš kao što je ponovno u nastajanju s Kristom su poput njega "Što se mene tiče, evo ti lice pravda, ja ću biti zadovoljan kad se budim vaš lik" (Psalam 17:15).

Psalam 8 je mesijansko, govori o Kristu, vječnoj Riječi, kada je uveo u svijet. Psalam je pohvala na vječnoj Riječi, koji je osvojio ime koje je iznad svakog imena "Zato i Bog ga je vrlo uzvišen, te mu dao ime koje je iznad svakog imena" (Fil 2: 9; Ps 8: 1).

? Isus, kada je govorio da književnici i farizeji pokazuje da je stih 2. Psalam 8 je za njega rekao "A oni mu rekoše, čujete ono što oni kažu Isus im reče: Da, zar nije pročitao usta djece i dojenčadi dojke si usavršio pohvale?" (Mt 21:16; Lk 00:44; Psalam 8: 2).

Psalam kaže da su nebesa, mjesec i zvijezde rade ruku vječne Riječi, kao što je prikazano od strane pisca Hebrejima: "I ti si, Gospode, u početku uklonio si utemeljio zemlju, i nebesa su djelo ruku tvojih. Oni će propasti, ali ti ćeš izdržati; I svi oni, kao što su odjeća, ostarjeti, i uvaljati ih kao plašt, te će se mijenjati. A ti si uvijek isti, i tvoje godine neće uspjeti" (Heb 1:10 -12; Ps 102: 25 -27).

Zatim Psalam ističe da je vječna Riječ je uveo u svijet na nižoj poziciji od anđela, ali čak iu ljudskom stanju, Sin

Božji je okrunjen oca čast i slavu, jer sve što je stvorio bio pod vlašću Krista “Što je čovjek da ga se spominješ njega? i sin čovječji da ga posjeti? Za malo manjim od anđela učinio, a sa slavom i časti. Ti si ga imati vlast nad djelima ruku tvojih; ste stavili sve pod noge: Sve ovce i goveda, da, i zvijeri, ptice nebeske i ribe morske, i što god prolazi stazama morima” (Psalam 8: 4 -8).

Psalam 8 odgovara božanskom prijedloga sadržanih u stihu 26. poglavlja 1. Knjizi Postanka: “I reče Bog: Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična; i vladaju nad ribama u moru i pticama u zraku i stoku, i nad svom zemljom, a nad svakim gmizavcima što puze po zemlji” (Postanak 1:26).

U objašnjenju Psalam 8, pisac Hebrejima pokazuje da je čovjek koji je “sve podloži pod noge”, kaže Krist. Kršćani su u to vrijeme koji su vidjeli Isusa u tijelu, ne mogu vidjeti da su sve stvari bile predmet Krista. Stoga objašnjenje pisac Hebrejima: vidimo još nisu sve stvari su podložni Kristu, međutim, vidimo da je Krist koji je bio ružan manji od anđela okrunjen slavom i časti kao otac izloženi sve do njega (Hebrejima 2: 8 -9).

Jer Krist je sve i On, koji je sve što postoji! To je onaj koji održava sve od riječi njegove snage, jer je napravio baštinikom svega i po njemu je napravio svijet (Heb 1: 2 -3; Hebrejima 2: 8 -10).